

NASZ PATRON

**Bóg, Honor,
Ojczyzna**

Państwo Polskie, odrodzone po stu dwudziestu trzech latach niewoli jako II Rzeczypospolita, nie przestało istnieć po agresji niemieckiej i radzieckiej we wrześniu 1939 r. Bezprawny, czwarty rozbiór ziem Rzeczypospolitej Polskiej oraz czasowa jej okupacja nie zniósły suwerenności państwa i utrzymały ciągłość władz polskich na całym jego obszarze.

W latach 1939 – 1945 Państwo Podziemne, kierowane – z wolnej ziemi sojuszników – przez w pełni legalne władze naczelne: prezydenta, rząd i naczelnego wodza oraz ich krajowe przedstawicielstwa w najtrudniejszych warunkach obu okupacji i bezprzykładnego terroru wypełniało niemal wszystkie przypisane mu funkcje.

Polskie Państwo Podziemne, organizując opór całego społeczeństwa poprzez realizowanie zadań tzw. walki cywilnej, pomagało zachować godną postawę ludzi nie podlegających zniewoleniu. Siłą zbrojną tego Podziemnego Państwa, realizującą zadania bojowe i osłonowe władz cywilnych, była Armia Krajowa.

Jak powstała Armia Krajowa?

27 września 1939 r. – w walczącej Warszawie politycy i wojskowi powołują do życia Służbę Zwycięstwu Polski.

13 listopada 1939 r. – decyzją Naczelnego Wodza SZP przemianowano w bardziej zakonspirowaną organizację wojskową – Związek Walki Zbrojnej.

14 lutego 1942 r. – ZWZ przekształcono w Armię Krajową.

Postacie Armii Krajowej

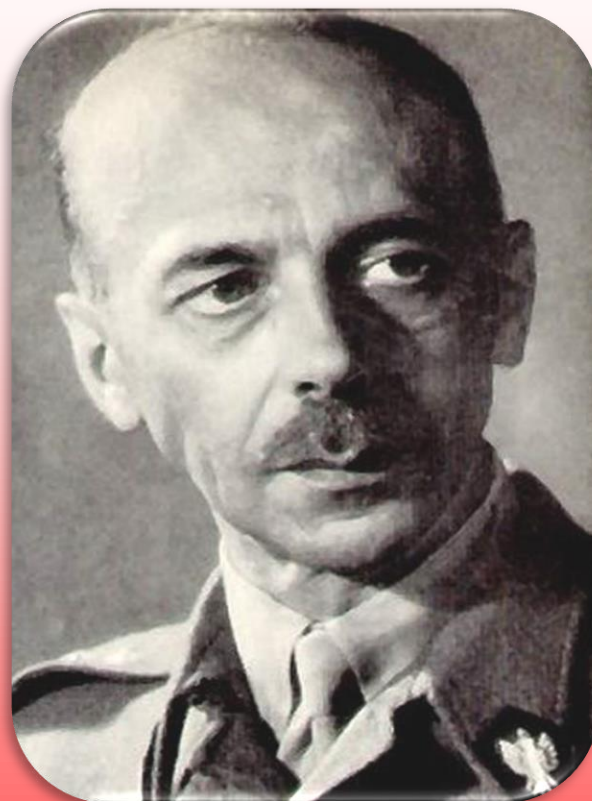
**Dowódca Służby Zwycięstwu Polski
gen. Michał Karaszewicz – Tokarzewski**

**Dowódca Związku Walki Zbrojnej
gen. Kazimierz Sosnkowski**

gen. Stefan Rowecki
„Grot”

gen. Tadeusz Komorowski
„Bór”

gen. Leopold Okulicki
„Niedźwiadek”

**Dowódca Kierownictwa Dywersji
(Kedywu)
gen. August Emil Fieldorf „Nil”**

Główne zadania AK

- 1. Zamachy na szczególnie znienawidzonych przedstawicieli niemieckiego aparatu okupacyjnego;**
- 2. Wysadzanie mostów;**
- 3. Uszkadzanie torów kolejowych, linii telefonicznych i elektrycznych, taboru kolejowego, samolotów wojskowych, maszyn w niemieckich fabrykach;**
- 4. Akcje na więzienia;**
- 5. Wywiad na rzecz aliantów;**
- 6. Obrona wysiedlanych mieszkańców Zamojszczyzny;**
- 7. Pomoc ludności żydowskiej;**
- 8. Akcje w celu zdobycia broni i pieniędzy;**
- 9. Sabotaż.**

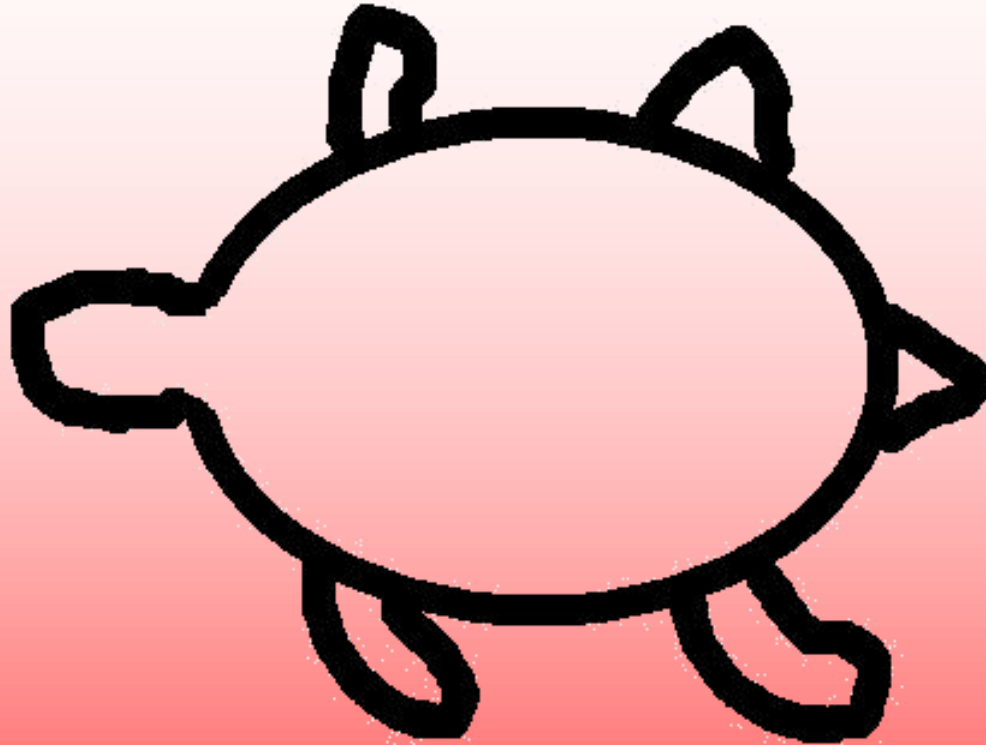
Osiągnięcia Armii Krajowej

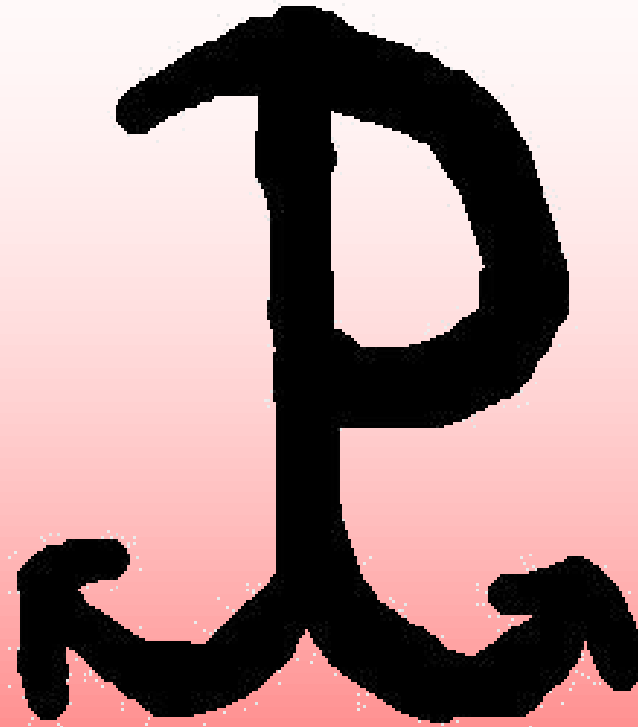
1. Dostarczanie wiadomości o pociskach V-1 w Peenemunde;
2. Przesłanie do Wielkiej Brytanii rakiety V-2;
3. Sabotaż i niszczenie niemieckich pociągów z zaopatrzeniem;
4. Sabotaż i niszczenie niemieckich centrów łączności;
5. Zamach na szefa SS i policji Franza Kutschere;
6. Akcja „N” – szerzenie dezinformacji wśród Niemców;
7. Akcja pod Arsenalem – odbicie więźniów przewożonych do więzienia na Pawiaku.

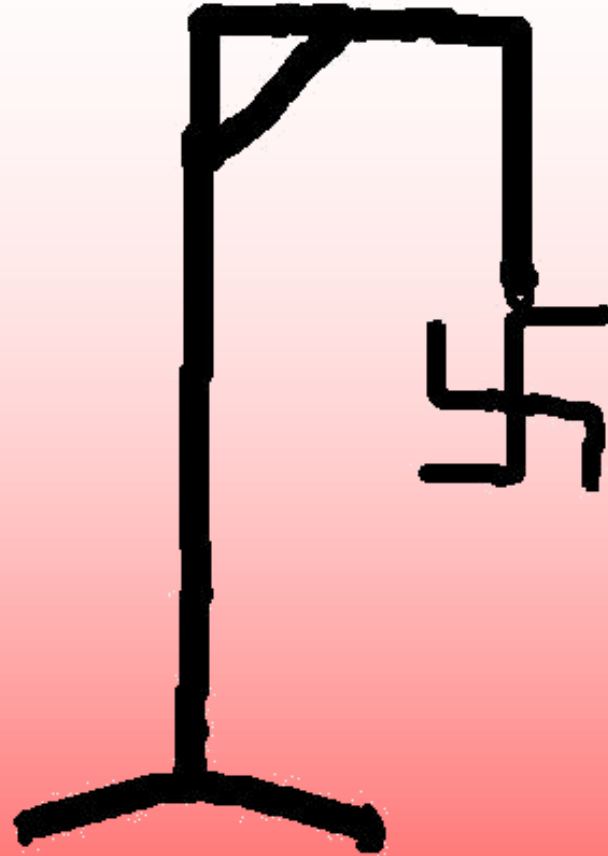
**Symbolika,
która określała
formy oporu
Polaków**

Pracuj powoli

Walczymy , jesteśmy

Śmierć hitlerowcom

Zwyciężymy

Liczba zaprzysiężonych żołnierzy AK wynosiła na początku 1942 r. ok. 100 tys., na początku 1943 r. ok. 200 tys., w lecie 1944 r. ok. 380 tys., w tym ok. 10,8 tys. oficerów, 7,5 tys. podchorążych i 87,9 tys. podoficerów.

Kadra AK rekrutowała się z oficerów i podoficerów armii przed wrześniowej oraz z absolwentów tajnych Zastępczych Kursów Szkoły Podchorążych Rezerwy i Zastępczych Kursów Podoficerów Piechoty, a także przerzucanych do kraju oficerów, tzw. cichociemnych.

Powstanie Warszawskie

1 sierpnia 1944 roku

2 października 1944 roku

Armia Krajowa na naszym terenie

Okręg samodzielny Lublin

Kryptonim: „Len”, „Salon”, „Żyto”

Komendanci:

- mjr Józef Spychalski ps. „Czarny”
- płk Tadeusz Pełczyński ps. „Adam”
- płk Ludwik Bittner ps. „Rot”
- płk Kazimierz Tumidajski ps. „Marcin”
- ppłk Franciszek Żak ps. „Wir”

Obwód Łuków

Komendant:

Kpt. Andrzej Wacław Rejmak ps. „Ostoja”

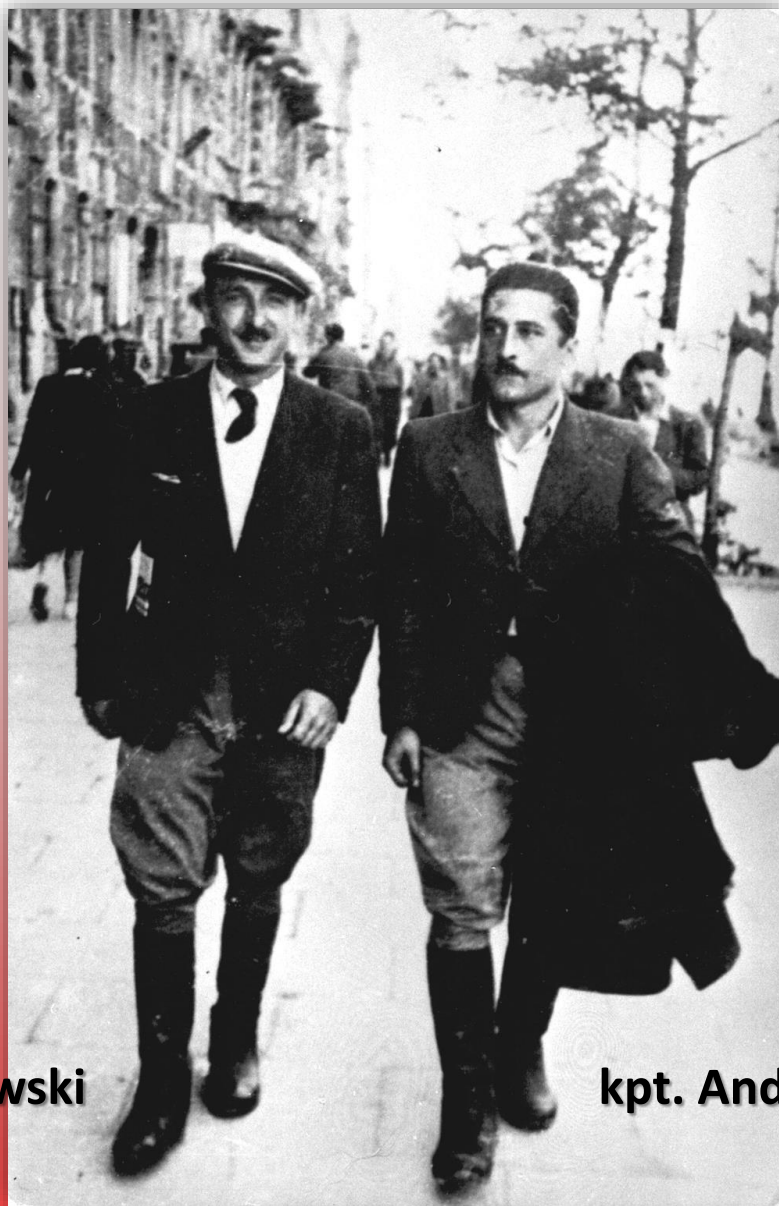
Rejon IV Stoczek Łukowski

Komendanci:

ppor. Wiktor Kaczor ps. „Skowron”

ppor. Wojciech Barej ps. „Kostek”

z-ca komendanta Henryk Nowosielski ps. „Vickers”

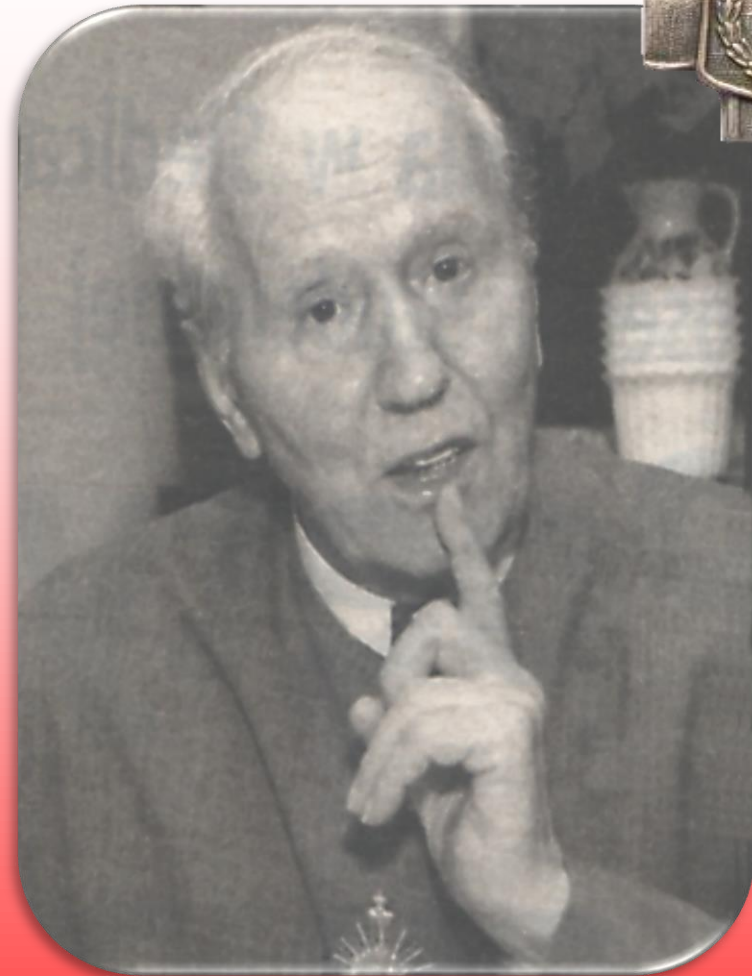

kpt. Edmund Sułkowski
ps. Marek

kpt. Andrzej Wacław Rejmak
ps. Ostoja

**W obwodzie szkoły
w Kisielsku został
zorganizowany pluton
Armii Krajowej przez
Józefa Wojciechowskiego,
w skład którego wchodziło
wielu mieszkańców
okolicznych wsi.**

Józef Wojciechowski

Zbiórka batalionu na placu alarmowym w obozie AK - Jata

Wiosną 1944r. zorganizowano w lasach Jaty oddział Kedywu (Kierownictwo Dywersji AK) do zadań specjalnych. Dowództwo nad tym oddziałem objął kpt. Andrzej Wacław Rejmak ps. Ostoja.

19 stycznia 1945 roku
Rozwiązanie
Armii Krajowej

W czasie wojny zginęło w walce lub w więzieniach i obozach około 60 tys. żołnierzy Armii Krajowej.

Po wyzwoleniu Ci, którzy przeżyli nie zaznali spokoju. Na szczególną pamięć zasługują ci, którzy za przynależność do AK w Polsce wyzwolonej już spod okupacji niemieckiej, w wyniku walki politycznej o władzę zostali okrzyknięci „wrogami ludu”. Zostali aresztowani i internowani do ZSRR.

Z naszego obwodu wiele osób zostało wywiezionych na Sybir, dwie osoby tam zmarły. Wśród internowanych znaleźli się m. in.: Marian Osiak, Jan Osiak, Józef Osiak, Tadeusz Osiak, Jan Sadowiak, Aleksander Basek, Józef Budner, Kazimierz Drosio, Stanisław Rosa, Józefat Rosa, Tadeusz Kajka z Kapic – jedyny żyjący Sybirak w naszym rejonie.

Dwie osoby zginęły w Stutthofie – Franciszek Drabarz i Bronisław Kajka.

„Armia Krajowa jest symbolem walki o wolną i niepodległą Polskę. Jej tragiczna i wspaniała historia nie może pójść w zapomnienie. Ci, którzy odchodzą na drugi brzeg, zostawiają nam testament zobowiązujący do przedstawienia i popularyzowania działań Armii Krajowej.”